

2 QUARTOS
CADA
VIATJE.

2 QUARTOS
CADA
VIATJE.

LO PONTON

PERIODICH MES CUHENT QUE UN VITCHO.

Redacció y Administració, Arch del Teatro, 21 y 23.

Dominus vobiscum.

I.

—A Dèu Mariagna!

—Ahont vá, pare Felip?

—Mira vés dalt, al calaix del mig de la calaixera del meu quarto hi trobarás la boyna blanca ab borla vermella, y dintre de la mārfa del llit lo trabuch y la canana..... ¡Ah! porta també la caps de rapé y las ulleras que trobarás damunt del escriptori.....

—Pero?....

—No hi ha mes pero que Dèu, Patria y Rey com deyan los nostres avis y com dirán los nostres fills.

Al sentir parlar de fills, la majordona deixá anar una rialla semblant á la que ab tant de carinyo llença la mare quan l' hi parlan dels sèus..... ¿Perque sonreya la majordona del Pare Felip?.... Lo veinat ja 'n murmurava; pero com se coneix qu' encare no hi ha l' inquisició pera rustir á las llengüas mal parladas!..

La majordoma compleix lo que se l' hi ordena. Lo pare Felip s' arremanga la sotana, 's posa un mocador d' herbas á la teula, perque 'l vent no se l' hi emporti, 's fica la boyna á la butxaca, pren un polvo, ofereix la capsá á la Mariagna, que també l' accepta y se 'n vá.

Los feligresos omplen la plassa de l' iglesia y 'ls dona la benedicció..... *Dominus vobiscum!* esclama, y un crit de *Viva Carlos VII!* ompla l' espay.

Aquesta escena 's repeteix per casi tots los pobles de Navarra y Provincias Vascongadas.

II.

Los carlins son los homes mes religiosos del mon. Diu que passan lo rosari ab balas enfiladas, en forma de tals. Pero com los brams d' ase no arriban al Cel, per mes que 's moguin, per mes que 's balluguin, per mes que tot lo dia 'ns amohinin ab los crits de *Dèu Pàtria y Rey*, Dèu los contesta que no n' hi ha de fets, la Pàtria se 'ls espolsa de sobre com un pobre s' espolsa las pussas, y 'l Rey..... 'l Rey, com qu' es una criatura, juga ab ells.

Lo pare Felip fou agregat á l' estat major del canonje Manterola. La teula l' hi feya mal al cap y 's vejé obligat á posarse la boyna blanca.

Lo seu cap semblava llavors un bolet d' aquells que 'n diuhent retjos.

Tenia las galtas molt mes amples que la capsá en que está tancat lo cervell. Las galtas vermelles com un bitxo y la boyna blanca com la neu, veuse aqui lo bolet que 'us he anomenat.

Son crit de guerra fou sempre 'l de *Dominus vobiscum*, perque 'l Dèu de molts capellans, en lloch de portar la creu al coll, deuria portarhi lo trabuch, medi de convense als mes rebeldes.

III.

Al passar per cert camí, se veieren obligats á atravesar un ferro-carril. Feren tots plegats un brinco, com lo que diu que fa 'l mateix dimoni, quan se l' hi ensenya una creu.

—Carrils á nosaltres?... digueren. ¡Afora aquest art de l' infern, inventat per Satanás, preludi del judici final, ja que segons diuhent las profecías, aquell dia terrible vindrà quan s' haurán aproximat las distancies y l' impie-

tat regnarà sobre la terra!... Afora minyons! ¡Afora!...

¡Qué bè estavan aquella colla de fils de la religió destruint lo carril, tallant los fils del telégrafo y eridan ab veu d' ayguardent: ¡Viva Carlos VII!....

De prompte vè una locomotora que arrossega uns quants cotxes.

¡Alto! esclaman. Y la locomotora 's detura, no per por de passalshi per sobre, que moralment ja fa prou temps que 'ls hi passa, sino por temor á descarrilar.

Los fills del fum de la inquisició corran als vagons com una colla de gossos, quan veuen un ós per escurar.

Lo pare Felip saluda als viatgers ab lo trabuch apuntat y 'l «*Dominus vobiscum*» als llabis.

Cridéu «*Viva Carlos VII!*» esclama; y 'ls viatgers donan aquest crit. —*Mes fort!*— repeteix. Y 'l crit sóna mes fort que l' altre vegada. —*Encare mes fort!...* Que 'ns aixordi á tots..... O sino 'l trabuch s' encarregará de donarlo..... Llavors lo crit de Carlos VII féu vibrar los vidres de las finestretas, y esbotsà lo sostre dels vagons.

Després tots los passatgers estaven enrogullats, y cinch minuts mes tard marxava un correu d' esparanya al quartel general, portador del següent *parte*:

«Gran victoria, sens disparar un tiro. Quatrecentos viatgers que 's dirigian pèl ferro-carril A..... s' han fet un tip de victorejar á nostre rey y senyor Carlos VII, fins al estrém de quedar enrogullats. L' efecte maravellós de aquesta miraculosa conversió es degut á la eloquència que ha desplegat lo pare Feliph. Un *Dominus vobiscum* d' aquest digne sacerdot de Dèu y del Rey, ha conseguit lo miracle.— MANTEROLA.

Al dia següent lo pare Feliph era nombrat orador de la real capella.....

— «Qué hi hauré de anar ab lo trabuch?... preguntá á n' en Manterola.»

— Pòrtisele 'n per lo que puga succehirlli pèl camí. No fos cas que 's topés ab los impios soldats de la revolució.

IV.

Ja 'l tenim montat en una mula, pagada ab un *Dominus vobiscum* á un pagés d' aquells voltants, que encara plora y diu que deu mil vegadas més s' hauria estimat perdre la dona que la *Brillanta*, nom de la bestia qu' està encarregada de conduhir en sas espatllas al gros pare Feliph.

Lo vent fá boleyarli la borla de la boyna, y un núvol de mosquits lo vá seguint tot brunzejant, porque 'l Pare Feliph en lloc de dir missa y consagrar la corresponent canadilla de vi, s' ha desdejunat ab un patriconet de ayguardent sense consagrar, que fá una olor deliciosa.

Està fastidiat del camí. Va tot sol y no sab com matar lo temps. Per últim se recorda de Déu y treu lo breviari de la butxaca. Comensa á resar. La mula segueix lo camí á sa libre voluntat, aprofitantse de sa distracció.

Arriba á un punt en que 'l camí 's parteix en dos. Lo de la dreta va á parar á X... pueste en que està reunit lo quartel general carlista. Lo de la esquerra va á parar á B... població bastant liberal ahont aquell mateix demà hi han arribat quatre companyias de soldats.

Ja he dit que la mula seguia lo camí á sa libre voluntat. Y porque aixis ho feya 's dirigi cap al poble liberal. Bè, mula bè!... Bè, has anat diriginte á B... Tú probares en aquella ocasió la veritat del refran que diu: «*Fiat en la Verge y no t'espavilis!*...»

Lo Pare Feliph continuava resant. En los intermedis se distreya pensant ab la Marianna, sense per co aixecar los ulls de aquell llibre tot suat.

Una companyia de tropa venia pel mateix camí, en direcció oposada. La mula, al véurela, renillà d' alegría y apretà 'l pàs. Sembla que 'ls coneixia. Lo Pare Feliph resava encare.

De prompte arriban á cosa de deu passos de distància, la mula dels soldats. Ressonà un crit d' *alto*. Mes de trenta fussells apuntaven al Pare Feliph.

Càureli 'l breviari de las mans, emportàrselhi 'l vent la boyna blanca ab la borla bermella que duya al cap, llansar un crit esgarriós y fer una ganyota mes esgarrifosa encaire, fou obra de un mateix instant.

— *Do... mi... nus... vo... bis... cum...* Digué ab veu tremolosa...

— *Et cum espíritu tuo*, respongué 'l capitá de la companyia que quant era xich havia anat á ajudar misas, tot fentlo baixar de la mula.

Al tocar de peus á terra, la mula cansada de una carga tant pessada respirà.

Lo Pare Feliph durant el camí 's veié obligat á victorejar á n' en Prim y á la Constitució democràtica del 69, perque en aixó de fer fer cosas á la forsa, 'ls progresistas y 'ls carlins s' assemblan un bon xiquet.

V.

L' endemá deyan los telegramas de la premsa associada:

— Dícese que ha sido fusilado el presbitero que capitaneaba una partida carlista.

Véuse aquí 'ls apuntes de una novela de costums.

MOSSEN BORRA.

RANXO.

Si sapiguesin la por que tenim tots los mariners y ranxeros del *Ponton*...

Ja ha sortit lo Códich Penal que castiga las faltas de imprenta, establent penas fins per la intenció que 'l Jutje puga descobrir en certis escrits.

— Oh y aixo que 'l nostre periódich no 'n té gens de intenció!

Pero com hi ha homes que troban pèls hasta á n' als ous de gallina, tenim una por que 'ns enarbola.

Bè, per xo, si 'ns duhen á la presó ja 'ls ho dirém y podran venirnos á portar cigarros que 'ls ho agrahirém.

Estém bèn posats los que escribim! Ab prou feynas guanyem per paper, plomas y tinta y, 'l Gobern, que, dit siga ab reserva, està mes tronat que nosaltres mateixos, nos clava pèls bigotis un Códich Penal, pitjor que la Partida de la Porra.

En fin... Déu hi fassa mes que nosaltres!..

— No van llegir la Crónica del dimecres? N' hi havia per llogarhi ulleras. Un article commemoratiu de la pastarada de Vergara, fet per lo joye é incansable esperterista y cànít progressista Sr. Jaume Rafecas y Bonastre, ocupava quasi tota la primera plana. Se coneix que hi ha mort algunes estonias 'l seu autor y que 's ha entretingut á retallar molts fets estampats en los periòdichs durant l' any. Pero ab honor de la veritat, està be. Lo que m' agrada es lo embustera qu' es la gent. A mi m' asseguravan que 'n Rafecas no mes podia fer un article cada any y guevien? ne fa dos. Lo que no sé si la Crónica fa la brometa quant li diu alló del monopoli y de que tenian ganas de dir alló si be que no hauria sigut escrit ab tanta elegancia. Pero jo de l' autor me'n riuria; te la fama ben sentada y lo de mes son trons.

Els hi dich que era bonich. Llegérintlo: encara que hají mig passat l' oportunitat, no hi fa res. Es un escrit d' aquells que sempre vè de gust; fa com los guants que may se 'n perdrà la moda.

No 's descuidin un mocador, perque potser ploraran.

Dissapte passat en Mayeroni representá una gatada d' en Dumas titolada

DON GIOVANNI TENORIO.

No 'ls ne farém dos quartos perque no 'ls val. Consta no obstant que tot un Dumas fou xiulat en Barcelona. La ciutat del Comptes demostrá ser mes intelligent que 'l resto d' Europa, perque per tot havia sigut aplaudida una cadena de disbarats, que ni com á sayente 's poden pender perque fan riurer de fàs-

tich. No mes faltava en Mayeroni ab calanyés y en Dumas tirant un carro y la ilusió era complerta.

Per ensenyar [á n' en Dumas lo qu' es lo poble barceloní, se podria obrir una suscripció admetent no mes un quarto, á fi de que tothom hi pogués pendre cartas; y ab lo seu producto comprar un Tenorio de 'n Zorrilla y regalarlo á n' en Dumas perque aprengués, y busqués l' original.

Val mes ser prussiá qu' espanyol. Als prussians, los francesos els hi regalan sis cigarros; y 'ls espanyols, ni pagant ne trobém.

Vint milions de franchs dona un anglès á n' als francesos per las minas de carbó de pedra de Sarrebruck, que 'ls prussians poseixen desde 1815.

Me sembla que deuen ser pintats aquestos millions. Encara que per altre part los inglesos sempre volen lo impossible.

L' Emperador diu que acabada la guerra tant si guanya com si pert, demanará á la Fransa si li confirma ó li retira 'ls poders. Home, jo si fos de vosté fugiria. Que 'n treu d' amagarse y enrahonar?.. Mirí que aquestas brometas li podan costar caras!— Y ab allo de l' imperi no hi pensi. Deixis'ho correr.

Un diari de Paris diu perque la Fransa no ha de imitar á Catalunya que ab las guerrillas los hi va fer tant de mal, desde 1809 á 1811.

Home es molt senzill! — perque no tenen lo génit com nosaltres... y ¡vaja! francés no vol dir de cap modo catalá. Aixó no es fansfaronda, no. Parin un moment l' atenció y encare que malament procurarém demostrarlo. Los francesos dels punts ocupats pels prussians, tenen la paciencia de apeixarlos be, cuidarlos com á princeps, y mantenirlos com á reys, y se resignan tan mansos, que arriban fins á donàrlos hi, aprofitant ells las puntas per la pipa, sis cigarros per barba. Aquí per aquella época qu' ells diuhen y que tant recordém, al revés. Menjan lo que troben, no 'l que 'ls hi donavam, que si ho haguessin hagut d' esperar, encare dejunarian; y per un tres y no res ab menos temps del que costa dirho nyach! un francés de cap al pou.

Aixis es que 'ls pobrets anaven motxos, estamordits, y no insultavan á ningú, perque sabian que pagant no mes tant sols una trista bofetada, se convertia un rústech moliner ab un general de la talla d' en Manso.

Quento.

Son las dos de la nit no obstant llamegà y ploure y fé un gran vent, quant salta esparverat D. Ignocent d' un bòt fora del llit.

Se fica ls' sabatots... no pren res mès... y airós al vent donant pernas y ancas, (que poden ser peludas, mes no blancas,) ab veu tremenda y fera

(com si ab los sèus parlés)
posantne mà al fusell que té a l'espòna
crida d'esta manera!

»A mi, bons liberals!
»avuy la sort nos dona
»lo plaher infinit
»d'aniquilar per sempre als federalists.
»Ja la tenim armada!
»L'espatéch qu'he sentit es canonada:
»la senyal que'ns han dit.
»Ay partit federal Deu t'aconsoli!
»Segons diu en *Bum Bum*, ja has begut oli!
»ara que lo ponton es dat de baixa,
»ay pobres federalists compréus la caixa.
»Hi han ordres molt severas.
»y complertas serán.
»Lo nostre batalló, fins a Junqueras
»de dèss de casa 'l Bisbe irà ocupant.
»Morirèu tots, mes prompte que la vista:
»qu'això vos ho assegura un progressista.
Diu; y posantne l'arma al punt de dalt,
(no obstant anà 'l ximplet en camiseta),
ab aire qu'ell pensava ser marcial,
calant la bayoneta,
enfila decidit
la paret que l'hi vè frente del llit.

Mès en aquell moment, de la tempesta
la vèu espagosa 's deix sentir,
y un llam que l'aire empesta
preceheix a un gran tró. Ja son aquí!!
crida nostre valent; y espatarràt
cayentli lo fusell y bayoneta
cau de cul tót plegat,
trenca la gibrilleta,
s'alarman los vehins,
alguns arriban fins a entrar a dins...
y troben l' Ignocent
revolcantse en un líquit molt pudent,
dihent que 'ls federalists
per quitarli l'espirit
de bombas asficians se n'han servit.

Los vehins compasius,
l'aixecan... y l'aixugan... y lo curan:
que no hi ha res li juran,
qu'avuy los federalists están pasius;
mès ell tót entontit,
per lo que en lo casino l'hi han dit,
sомнiant en federalists se 'ls hi adorm-luego,
xiulantne satisfet l'himne de Riego.

Y ara veurás lector, si m'equivoco,
quant dich als progressistas caps de coco.

B. C.—28 de Agost de 1870.

Mes ranxo.

Los francesos fins al present al veure las moltes desgracias per las quals ha passat Espanya, deyan com Jovellanos; pero no ab tó de llàstima com aquet, sino ab despreci, que 'l poble espanyol tenint *Pa y toros* ja hu tenía tot.

Me sembla que si 'ls descendens de Sant Lluís no saben agafar-se de la ma que 'ls hi allarga la República per treurels de las àrpas de l' àguila imperial, d'aquí en endavant s'hauran de sentir mes d'un cop y mes de dos, qu'ells en tenint *Pa y Mabille*, no 's recordan ni siquiera de que sigan homes.

En lo anomenat jardi del General, que lo administra l'ajuntament, hi à crie d'ànechs; cada any no baixan de cent los que hi naixen, y quant son bons pera fer ab arros, desapareixen.

Que trist es que uns paguin lo blat de moro, y altres se menjin los ànechs!

Mentre ha durat la vista de la causa de 'n Pierrad, los cipayos de la Diputació han estat sobre las armas, ¿sabrian dirme lo perquè? Jo sempre havia cregut que en lo temple de la Justicia no hi podia entrar may la forsa. Potser me dirán què 'ls cipayos aquells eran allí per apoyar á la Justicia: també se 'm va ocurrer á mí pero al figurarme la Justicia ab calzas vermellas y bigoti de grill me va fer tal efecte, que francament vaig fer una ganyota de ca 'l dimoni.

Malas llengas diuen que las partidas que s'han aixecat no son carlistas ni cosa que se 'ls hi assembli. Ni ha que diuen que son cómichs politichs d' una empresa anònima, que trevallan a preus convencionals.

Lo temps ho dirá.

Lo fill de Napoleon cada nit somnia prussians, persupuesto que 'ls derrota, 'ls mata, 'ls trinxà y 'ls fa micas.

Cosas del mon! Lo que 'l pare no pot fer despert, lo fill ho fa dormint.

Lo príncep Napoleon es á Italia; los imperialistas diuen que hi ha anat per alcansar l' aliança d'aquella potència. Sempre haviam cregut que si no era l' interès d' ell lo que l' allunyava del perill, havia de ser lo de la Fransa.

A Alemanya hi comensa haver desitjos de pau, á Fransa no cal dirse.

Jo francament ja m' agradaría qu' es firmes la pau; pero primer voldria que hi hagués una batalla en la que 'ls dos tirans qu' es barallan tiressin la casa per la finestra, y com los dos lleons de la faula qu' es van menjar l' un al altre y sols se van trobar las dues quas, que sols se trovés dels dos monarcas los barrets y las botas per si algun anglès tingüés empenyo en guardar d' ells una memoria.

A Fransa 'ls orleanistas comensan a aixecar las orellas. Los francesos no 's podrán queixar de no haver canviat de reys aquet sigle. Cap los hi fa prova y encara no saben coneixe que no han nascut per ser esclaus d'un trono.

Entussiasmat com un caball de batalla al sentir la olor de la pòlvora, y no havent volgut acceptar la poderosa ajuda de sa invicta espasa ni la França ni la Prussia, lo senyor don Carlos VII (per aquells que 'l vulgan) ha resolt desfogar son ardor bélich á las costelles del lleó d'Espanya.

Rés, cosas de criatures, que sempre volen fer lo que veuhen fer als grans! Ha vist que Napoleon y 'l rey Guillem feyan trompadas y ha dit: *nada, me'n vaig á buscar pessigollas á n' en Prim*, sense que s' haja recordat lo tros de coniam de que l' ase per esquivar-se las moscas ne te prou ab fer servir de deixu-plinas la sèva cuia.

A Paris agafan als republicans.
Com que 'ls imperialistas no poden agafar

als invassors, han buscat lo medi d' esbravar-se á costa dels únichs francesos que tenen lo valor suficient per tirarlos en cara sos desacerts y sas miserias.

Ja diu b' adaji:

«Geni y figura,

Fins á la sepultura.»

Afortunadament la sepultura del imperi ja està oberta.

A Paris s'ha parlat de posar un govern provisional. Si se 'n determinan aquí á Espanya 'ls ne podém proporcionar un d' acreditat, y, això sí, barato. Crech que la majoria dels espanyols, compadescuts dels treballs de la França, convindrán en cedirlose 'l de franch.

Jo, per ma part, si 'ls vehins se determinan á demanárnose 'l proposaré quetse 'ls hi donin quatre generals de gratificació.

—¿Qué tal D. Emilio Girardin, sembla que 'ls exèrcits de Napoleon hi arriarán aviat á Berlin per lo camí que segueixen? ¿Qué li sembla d' aquesta reculada?

—¿Qué m' ha de semblar? Qu' es molt natural. Tothom que vol donar un salt molt gros, ha de pendre embestida, y això es lo qu' està fent l' exèrcit de Napoleon.

CONTINUAN LAS FRASSES AQUELLAS.

Los prussians tan cas fan de las escombras com dels chassepots. No m' embolico. Qui no vulga pols que no vagi á l' era.

Le Bœuf.

Nos ha sortit mal: que s' arreglin y campi qui pugui.

Ollivier.

Guanyem pero... ¡muixon!

Palikao.

Lo qui no sigui bó pera matar ó deixarse matar, fora de Paris.

Trochu.

Ab un milió d' homes y cent mil ametralladoras civilisaré la Fransa.

Bismark.

Los francesos que no compleixen ab nosaltres las lleys de l' humanitat, serán fusellats sens contemplació.

Moltke.

Avant!... ¿Qué puch fer perdre gent? En cambi guanyo territori, rebo quartos, y sobre tot asseguro 'l patrimoni que es lo mes encinal.

Rey Guillem.

Es trist, pero.... acceptaré l' ausili del protestant.

Pio.

Lo Capitoli fora la millor principal pera las brusas rojas. Esperém.

Garibaldi.

Un Sigmaringen serà un gran rey; porta la pau.

Salazar y Mazarredo.

A Prussia li faltan generals. Ab lo plan de Gracia, Metz ja hauria capitulat.
Gaminde.

Estich per acceptar. Es gràs ser rey de tantas manolas.
Fernando de Portugal.

No 'm fico ab ningú y tothom t' dret de cuydarse de mi. ¡Oh y el favor que 'm fan los que se 'm diuhens amichs...! Semblo 'l si 'n queda.
Espartero.

Si tenia mil mossos de l' esquadra, en Cárlos fora rey.
Vidal.

En nom de Deu ja las armas!
Manterola.

Afartam y digam moro.—¡Ay castella castellana!—jo avans t' hagués conegut!—
Balaguer.

Barcelona no 'm dona res y 'l govern me regala creus... que 's perdi Barcelona antes d' osendre al govern.
Soler y Matas.

Comensém à escriure l' article del dia de Nadal.—
Rafecas.

(Se continuará.)

Mes ranxo per variar.

UNA SORPRESA.

—Quién vive?
—Francia.
—Qué gente?
—Guardia imperial.
—(Apart) Ja volia dir jo que la França vingués à defensar l' imperi.... Brrrum....!

EN LA CAMBRA IMPERIAL.

—Qué fá, mare?
—Desfilas, fill meu.
—Que son pèls ferits?
No, home, per l' àguila de ton pare, que te una pota malmesa y una ala foradada de set ó vuit indrets.

EN LA PREFECTURA.

—Vinch á allistarme á la guardia nacional
—¿Cóm se diu?
—Pere Pau.
—Suposo que será adicte al imperi.
—Pot estar convensut que so adicte á la França.
—Ola! agafin al senyor que es un roig, un prussià, un perturbador del órde públich, un traydor á la França, un enemich del imperi.

—No van anar á la vista de la causa del general Pierrad?
Donchs se van deixar perdre l' espectacle de veure reunidas dintre de la Audiencia las quatre virtuts cardinals de que 'ns parla la doctrina cristiana.

Al entrar hi havia cinc ó sis cipayos ab lo fusell als dits y la bayoneta calada.

Resultat de tot; que la gent que passava ab actitud pacífica davant dels cipayos armats, representava la PRUDENCIA.

La JUSTICIA estava representada pels magistrats de la sala que escoltaven la defensa.

Viva imatje de la FORTALESA eran los cinc ó sis cipayos, que com hem dit tenian los fusells als dits y estaven asseguts á un banch, que per sostenirlos á tots no era menos fort que tots ells.

Y la TEMPLANSA la haurian vista dessota l' escala del pati en una especie de cantina, que hi ha establerta, que á pesar de vendre ayguardent, vi y bunyols de bacallà, los cipayos que tenian los fusells als dits cosa estranya! no s' hi deixavan caure.

Vaja 'ls carlistas ja han tornat á fer de las sevàs. Ey, mestres de la baixada de Sant Miquel, ¿es aquesta la manera per la que voléu pujar al poder legalment? Me sembla que es tan legal com lo dret del vostre rey á la corona d' Espanya.

Telégramas.

MADRID.

Barallas á n' al ministeri. Los uns diuhens que 'l Capità general de las Vascongadas ha fet bè publicant aquell bando tant furiós; y en Rivero diu que 'l dret de fer cosas enèrgicas y espresivas tant sols está reservat á sa persona. Se diu que entre mortis y ferits n' hi haurá tres senallas plenas.

En Prim ha rebut un cartell de desafio del Niño Tero. S' veu que l' ha copiat del Desafio de Tarso, que portan las «Lecciones de moral y de Eloquencia» que passava quan anava a estudi.

Allò dels carlins sembla que no serà gran cosa. Los rectors dels pobles se bellugan y s' ha pogut organizar un regiment. Forman la música mes de cent escolanets ab las campanas de ajudar la missa. Los soldats van vestits de capellans, y 'ls oficials de bisbes. Lo coronel porta la tiara. Van armats d' armas espirituals, tals com lo trabuch, l' encaro y la pistola de pedra foguera. Ni ha que portan canyans ab un clau al cap damunt en forma de llansa. Han llansal los chassepols, perque diuhens que no volan invencions modernas.

Lo capitá general de las Vascongadas ha sigut condecorat ab la creu de S. Gaminde de 1. classe.

PARÍS.

Se sent una olor de prussià que no s' hi pot tenir nas. Ara si que venen!...

Diu que volen sentir la Marseillesa de aprop. Vaya uns caprichos!...

Per lo que puga ser se prenen totes las precaucions, y en ultim resultat se volarà la vila avans de entregarsela. Ja hi ha un mecànic que está construïnt las alas perque puga pendre 'l vol.

Lo govern cada dia va á espolsar lo trono que conserva ab molt cuidado, y 'l poble va construïnt escombras pera espolsar á l' Emperador, lo que farà també ab moltissim de cuidado.

Diuse que l' Emperador aquesta nit ha tingut molta tos. Desde 'l camp prussià s' distingia perfectament.

Diu que 'ls prussians, efecte de haverse fet molts paxons de rahimsverts de las vinyas de Champagne, tenen un cólich dels mes forts. S' han inventat una especie de bossas que 'ls privan de que les calsas se 'n resentin.

Lo rey Guillem persisteix en anar á París a pendre una copa á la salut dels morts.

LÒNDRES.

¡Quin gust que dona, mirarse desde aquí com dues nacions se destrossan mútuament!..

Per lo que puga ser ja han sortit dos barcos de metges diplomàtics que envenaran las ferides, ab profit propi.

La reina Victoria festeja. Lo seu heréu es-tá d' alló mes cremat.

FLORENCIA.

En Victor Manuel s' astufa 'l bigoti y diu «A veure en que pararà tot això.»

Las costureras de Milan fan brusas bermallades de amagat.

En Garibaldi segueix tancat a la seva giba de Caprera. Perxo refila d' alló mes. Avuy anava á pendre un bany de mar, y se l' ha detingut per por de que tot nadant no se'n anés cap a Civita Vecchia, y de allí al Capitoli.

S' han fet grans envios de macarrons als exèrcits alemanys, que diuhens que ara que hi son volen tastarlos.

ROMA.

Lo Papa s' ha tornat protestant perque la Prussia guanya.

Demà que hi haja una invasió de xinos, se tornarà xino.

Diu que l' Esperit San de Conservació l' hi aconsella y com que 'l Papa es infalible.....

BERLÍN.

Los tintorers han regalat una pila de millions perque continui la guerra.

Diuhens, en una exposició que han dirigit al rey á n' aquest objecte, que desde que aquesta dura, dura la feyna, ja que totom se fa tenir de negre los vestits.

Los presoners francesos no tenen pietat á ningú. A taula menjan mes que un mal lleig. D' això se 'n diu aprofitarse de tot.

BILBAO.

Los carlins mes forts que may, volan desafiar al Capità General que 'ls ha dit que era mes fort que ells. Diu que fusellerán á tots los homes que no 'ls segueixin, y farán fer monjas á totas las donas que pugnin agafar.

VALL D' ANDORRA.

Aquesta república s' ha declarat neutral, en vista dels grans acorteiximents Europeos.

Ab aquest motiu la Fransa respira mes desahogada, pus temia fundadament un atach per la part dels Pirineos.

MÉJICH.

La noticia de que 'n Balaguer anava á ser nombrat embaixador de Espanya en aquesta república, ha sigut rebudaab moltentusiasma.

No obstant lo govern diu que l' acceptarà ab molt gust, mentres no porti la acostumbrada capa madrilenyà, que 's podria ofegar de caló, y no reciti de aquella manera las poesias, ja que no volan los mejicans que ningú 'ls fassa mal de cap.

Diversions públicas.

TEATRO REAL.—Gran funció musical per avuy. Primer. Sinfonia de carlins y progresistas. Segon. Sinfonia de francesos y prussians. Tercer. Armonia de Reys. Quart. Lo coro cantat per tot lo poble, titolat: ¡Qu' estem frescos! Quint. La gran sinfonia titolada: La gran canonada! Sisé. Las llàgrimes dels tontos y las riallas dels que 'ls esplotan, pessa concertant de arquets y violins. Per fi de festa 's fusellarà als que fassan mes cara de republicans.

TEATRO NACIONAL.—Los cómichs son á la guerra. Se suspen la funció fins que tornin. Llavors se estrenarà la República llatina, pessa de circumstancies, molt bonica, traduïda del anglès, escrita per un autor dels Estats Units.